

[Holstein.]

betragtning i Jylland, er det saa ikke berettiget at spørge her, hvor vi drøfter Forsvaret mod Luftangreb — det var jo i høj Grad aktivt Forsvar, der her var Tale om for Jyllands Vedkommende —, er det saa ikke berettiget at rejse det Spørgsmaal i Forbindelse med det Lovforslag, vi her har til Behandling, hvad den højtaerede Regering agter at gøre baade med Hensyn til nordisk neutralitetsforsvarsmæssigt Samarbejde og med Hensyn til det aktive Luftforsvar?

Jeg føler mig overbevist om, at de Stormagter, som Danmark har størst Interesse i at staa i god Forstaaelse med, nemlig England og Tyskland, begge vil se med Velvilje paa, at Sveriges og Danmarks Neutralitetsforsvar gøres saa tidssvarende og saa kraftigt som muligt, og at det organiseres, og at Forsvaret føres frem i gensidig Forstaaelse og Samarbejde.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra de ærede Ordførere for Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, og skal kun knytte ganske enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Vanggaard, brugte det Udtryk i Forbindelse med Lovforslaget, at han glædede sig over, hvad Forslaget indeholdt af Ting, som tidligere modtoges af mange med et overlegent Smil; men som altsaa ikke mere modtages med et saadant overlegent Smil. Jeg skal dertil sige, at jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem i denne Henseende hentyder til. Jeg kan i hvert Tilfælde sige for mit Vedkommende, at de Forhold, der knytter sig til de Problemer, denne Betænkning beskæftiger sig med, aldrig har fremkaldt et overlegent Smil hos mig. Jeg kan tværtimod sige, at netop paa det Omraade, det her drejer sig om, er Forholdet det, at Følgerne aldrig har været undervurderet hverken fra min Side eller fra deres Side, der har Anskuelse som mine. Tværtimod har vi igennem lang Tid fremhævet, at hvis Verden ikke besindede sig paa de Omraader, det her drejede sig om, vilde Udviklingen meget let kunne føre derhen, hvor det simpelt hen blev Spørgsmaal om hele vor Kulturs Undergang.

Jeg ved i og for sig heller ikke, om Spørgsmaalet har været undervurderet fra anden Side. Jeg mindes, at Hærens Gaskommission, der var nedsat i 1928, i en Betænkning gjorde opmærksom paa, at man ikke maatte overvurdere disse Farer. Man

sagde i denne Betænkning, at navnlig fra pacifistisk Side var der fremsat Paastande om, „at det efter Krigsgassens Fremkomst vil være muligt i en fremtidig Krig fra Luften at rette ødelæggende Angreb imod store Byer ved Nedkastning af Gasbomber“. Man fremhævede altsaa netop fra denne Gaskommissions Side, at man maaske overvurderede Farerne paa disse Omraader. I den paagældende Betænkning siges i øvrigt med Henblik paa Beskrivelsen af passive Beskyttelsesforanstaltninger, at hvis Befolkningen forholder sig saaledes, som der her beskrives, vil Tabene af Menneskeliv ved saadanne Angreb næppe blive store.

Jeg tør ikke paa nogen Maade afgøre, om dette er Udtryk for en Undervurdering af disse Farer; men jeg vil dog sige, at for mig at skønne — ogsaa, og vel i særlig Grad, efter den nu afgivne Kommissionsbetænkning — er det Udtryk for en Undervurdering af Farerne, dersom der skulde ske dette, at denne Krigsførelse blev til Virkelighed.

Der gøres opmærksom i Hærens Gaskommissions Betænkning i 1928, og det gøres der ogsaa opmærksom paa i den Betænkning, der nu foreligger, at der er dog det at henvise til, at hidtil har der ikke noget Sted foreligget Eksempel paa, at der er rettet Giftgasangreb paa den civile Befolkning, hverken i Verdenskrigens Dage og heller ikke under de Fjendtligheder, der uden for Europa har været, siden Verdenskrigen sluttede.

Jeg har ønsket at sige dette til det ærede Medlem, for jeg tror ikke, det ærede Medlem helt har gjort sig klart, hvordan Stillingen i den Henseende tidligere har været. Fra vor Side har det ikke været en Undervurdering af disse Forhold. Noget andet er Spørgsmaalet om Danmarks Opgaver over for disse Problemer, Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade vort Lands Stilling er betrygget bedst. Herom har Unighed været til Stede og er det utvivlsomt den Dag i Dag, om end ikke i den Forstand, som det ærede Medlem Hr. Holstein for nylig paa en utiltalende agitatorisk Maade søgte at fremdrage det, idet det ærede Medlem Hr. Holstein gav Udtryk for dette, at naar man havde haft den og den Anskuelse fra de nuværende Regeringspartiers Side, saa var det Udtryk for, at naar disse Anskuelse fulgtes, saa var der ingen Fare, saa var der skabt Garanti for dette Lands hele Stilling over for, hvad der kan ske i den Verden, vi nu lever i.

Den Slags er jo Agitation og intet andet. Intet Parti her i Landet har talt om, at